

- a) od jednej osoby za korzystanie z pomieszczenia z ogrzewaniem — 90,00 zł; bez ogrzewania — 70,00 zł.
 - b) od każdej następnej osoby — odpowiednio 45,00 zł lub 35,00 zł.
- 3) za korzystanie z pomieszczeń gospodarczych do rozmieszczenia sprzętu wojskowego — 3,50 zł za 1 m² powierzchni.

2. Stawki należności, o których mowa w ust. 1, obejmują należność za jedną dobę. Należność oblicza się od czasu faktycznego zajęcia pomieszczeń, przy czym za każdą rozpoczętą dobę liczy się należność jak za całą dobę.

3. W razie korzystania w okresie zakwaterowania z energii elektrycznej:

- 1) do oświetlenia pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych od godziny 23⁰⁰ do godziny 5⁰⁰ oraz
- 2) do innych celów nie związanych z oświetleniem pomieszczeń

— właścicielowi (posiadaczowi) pomieszczenia przysługuje opłata w wysokości odpowiadającej wartości dodatkowo zużytej energii elektrycznej.

§ 3. 1. Żołnierze i pracownicy cywilni oraz osoby towarzyszące siłom zbrojnym w razie braku możliwości zakwaterowania w pomieszczeniach osób fizycznych, potwierdzonego przez urząd miasta (dzielnicy, gminy), mogą

korzystać z zakwaterowania w pokojach gościnnych kategorii III i IV, objętych ewidencją biur zakwaterowania, uiszczając należność według obowiązującego dla tych pokoi gościnnych cennika usług.

2. W razie braku możliwości zakwaterowania w pokojach gościnnych kategorii III i IV, potwierdzonego przez właściwe biuro zakwaterowania, osoby określone w ust. 1 mogą korzystać z pokoi gościnnych kategorii I i II.

§ 4. Grupy pomiarowe topograficzno-geodezyjne, wykonujące zadania w rejonach ośrodków sanatoryjnych i wypoczynkowych, mogą korzystać z wolnych pomieszczeń tych ośrodków po uzyskaniu zaświadczenia potwierdzającego brak możliwości zakwaterowania w pokojach gościnnych, uiszczając należność za zakwaterowanie według cen stosowanych w tych ośrodkach.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 2 stycznia 1975 r. w sprawie stawek zryczałtowanych wynagrodzenia za przejściowe zakwaterowanie Sił Zbrojnych w pomieszczeniach (Monitor Polski Nr 2, poz. 8).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Minister Obrony Narodowej: *F. Siwicki*

257

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WĘWNĘTRZNYCH

z dnia 22 grudnia 1983 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Wiedzy Powszechnej (TWP)”.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1959 r. w sprawie nadania statutu stowarzyszeniu wyższej użyteczności „Towarzystwo Wiedzy Powszechnej (TWP)” (Dz. U. Nr 68, poz. 420) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Wiedzy Powszechnej (TWP)”. Tekst statutu zostanie ogłoszony w odrębnym wydawnictwie.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 października 1975 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Wiedzy Powszechnej (TWP)” (Monitor Polski Nr 34, poz. 209).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *C. Kiszczyk*

258

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1983 r.

w sprawie ustalania szkód w pojazdach samochodowych osób fizycznych i jednostek gospodarki nie uspołecznionej, objętych obowiązkowym ubezpieczeniem komunikacyjnym.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) oraz § 49 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. z 1981 r. Nr 30, poz. 166 i z 1983 r. Nr 73, poz. 325) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym auto-casco przez wyposażenie pojazdu rozumie

się sprzęt i urządzenia przewidziane przepisami o ruchu drogowym jako niezbędne do bezpiecznego funkcjonowania pojazdu.

2. Przy ustalaniu wartości pojazdu do celów ubezpieczeniowych stosuje się ceny obowiązujące w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w uspołecznionym handlu detalicznym w dniu ustalenia odszkodowania. W razie braku takich cen wartość pojazdu określa zakład ubezpieczeń, uwzględniając parametry techniczno-eksploatacyjne, kraj produkcji pojazdu i ogólny wskaźnik kształtujących się aktualnych cen detalicznych pojazdów.